

Andlighet och verklighet

Människor som aldrig mött någon kristen

Ibland slås man av att vi på IBRA verkligen arbetar med människor som aldrig mött någon kristen.

Vi arbetar ju mestadels med olika typer av media för att nå ut till människor. Det sker både på landsbygd och i storstäderna.

En del av de som lyssnar eller tittar på det vi sänder väljer att höra av sig. Detta kallar vi uppföljning som förhoppningsvis leder till lärjungaträning.

En av våra fantastiska medarbetare hade samtal med en person och ledde denna till tro. Denna person hade aldrig veterligen mött en annan kristen. Men personen i fråga var ivrig att veta mer om dopet och att följa Jesus, så många frågor kom.

I det senaste samtalet sa personen till vår medarbetare: "Du kan släppa det där med dopet, jag har döpt mig själv. Och nu när jag är döpt så kunde jag ju döpa min fru också"

Ja, hur gör man? Teologiskt rätt eller fel....säkert. Men det är bara att konstatera att vi möter människor som inte har någon annan kristen i sin omgivning. De kan inte heller berätta om sin tro för andra eftersom de riskerar livet.

Men de älskar Jesus och de får komma med på vandringen med oss andra som inte heller har fattat allt.

Hur som, detta vittnesbörd smittade av sig lite på om att vårt uppdrag är att göra Jesus känd älskad och efterföljd samt att vi arbetar i vissa fall väldigt slutna länder

Laos

Laos är ett relativt litet land i Asien. Här bor knappt 8 miljoner människor men det finns 188 olika folkgrupper. Av dessa är 2,5% evangeliskt troende. 146 stycken folkgrupper klassas som onådda. Många av dessa är vad man kan säga sub-folkgrupper. Små grupper som lever på platser dit det är svårt att ta sig.

Otillgängligheten är en svårighet för att nå människor, andra faktorer är också den rådande kommunismen och väldigt stängda byar, där de vill inte ha besökare. Man blir förvånad över hur många spioner ett land kan ha för att spionera på sitt eget folk, inte allra minst de kristna.

Detta gör det svårare för oss själva att åka och besöka och dela evangeliet och undervisa människor, men vi har bra medarbetare som vi är väldigt glada för.

Man får vara kristen i Laos och tillhöra en "viss" typ av kyrka helt lagligt. Hur familjen tar det är en helt annan fråga. Här hör vi om många som får lämna sina familjer och blir arvlösa. Vi hör dock också fantastiska berättelser då föräldrar till slut kommer till tro och försonas med sina barn. Vilket så många gånger väger upp de smärtsamma berättelserna.

Här i Laos arbetar vi med IBRAs distansbibelskola. Den har funnits ganska många år och bär fortfarande god frukt.

Fokuset med denna skola är att nå ut till de onådda byarna, dela evangeliet med de som ännu inte har hört och träna dem som har kommit till tro för att växa som lärlingar. Det som känns väldigt bra med detta arbete är att det riktar sig både till läskunniga och analfabeter. De som inte kan läsa får lyssna på undervisningen. Alla studenter är lika engagerade. Visionen är tydlig och enkel men det är hårt arbete. Vi firar just nu med dem som har slutfört sina 1 åriga studier.

Är andlighet på riktigt?

För någon vecka sedan så följde Johan med några av våra vänner till ett hus ca 25 minuter från där vi bor. De som bodde där ville att vi skulle komma och be för dem och mannen i huset som var sjuk. När vi möter familjen berättar de sin livsberättelse. Hur de kom till tro på Jesus för över 20 år sedan men att de över tid hade kommit ifrån Jesus. Mannen brottades med smärtor i huvudet och magen och för att döva detta så drack han mer och mer. Lätt chockerande för oss så berättade frun öppet till oss om hur illa han betedde sig. Han skrek till familjen och betedde sig hotfull.

"Jag känner inte igenom honom".

Johan frågade hur han hade det med Jesus? Det korta svaret var; "jag kan varken be eller säga namnet Jesus", varpå Johans nästa fråga kom; har du talat med andarna och sökt hjälp av dem. - "Ja, det har jag".

Andlighet är på riktigt och ibland kanske det är lättare att se det i en annan kontext än i Sverige, om än vi tror att det är samma verklighet i Sverige. Vi bad för mannen, inte för helade från smärta utan att han skulle få bli fri från onda andar och att Guds Ande skulle få städa upp lite. Efter kort bön frågade Johan om mannen bekände Jesus som Herre i sitt liv och han sa:

-"Jag bekänner mig till Jesus, du är min Herre". Aldrig har vi sett en man i Thailand bryta ihop på det sättet han gjorde, men han blev fri och fick frid.

Sedan bad vi för helande och han upplevde helande även till kroppen vilket vi nu har kunnat bekräfta under ett par veckors tid vilket är fantastiskt, men friden och glädjen hos mannen är kanske ännu större att se.

Bibelupptäckargrupp

Nu är nästa steg att starta en bibelupptäckargrupp i detta hus. Varför då? Jo, därför att det är ett öppet hus för andra. De är välkomnande och generösa samt att de är villiga att dela med sig av evangeliet. Frun i huset hade bjudit in två äldre troende damer att vara med. Vi bad även för dem och att deras män och familjer ska komma till tro.

Dessa tre kvinnor är hjältar som har hållit fast i sin tro så många år utan stöd från sina män. Nu ber vi för en öppning i dessa hus.

Andehus

Tillbaka till andlighet. I Thailand är det inget fult eller något man inte pratar om, det är verkligt och tydligt. Man måste hålla sig väl med andarna. Varje hus har ett så kallat andehus. I detta hus bor andarna som tillhör huset. Man vill inte ha andra inne och man ser inte dem som särskilt snälla så det är viktigt att blidka dem och därför bygger man ett hus åt dem och man matar dem och tändar rökelse varje dag. Det är också en plats för tillbedjan. I Thailand är det olagligt att riva dessa hus. Om man vill ta bort dem så måste man officiellt ha tillstånd och munkar måste komma och lyfta bort det.

Andlighet är en del av vardagen här vilket är intressant och öppnar för många spännande och utandas samtal.

Ledarresa

Vi hade stora förmånen att ta emot 20 stycken ungdomsledare och ungdomspastorer som var på missionsresa. Detta är en resa som har gått till både Filippinerna och Thailand. Här i Thailand höll vi till i Hua Hin och i Bangkok och de fick vara med och se var vi arbetar med studentmission och hur vi tillsammans med vår lokala partner försöker nå människor genom sociala media och radio. De som berörde mest vad nod dock när vår kollega från södra Thailand berättade om trafficking offer och hur de arbetar med detta.

Vår kollega tog oss också till några av de mörkaste kvarteren i Bangkok för att göra oss uppmärksamma på den grymma verkligheten där unga män och kvinnor säger sina kroppar lika lätt som att sälja mjölk i affären. Helt öppet och enkelt. Det är lätt att bli illa tillmodis och känna ilska mot dessa män som köper dessa tjänster. Vår kollega som har jobbat med de mest utsatta kvinnorna i många år säger då.

"Se på männen med kärlek, glöm inte att Jesus dog även för dem".

Svårt att ta in den sanningen, vi vill ju agera och det ska vi. Men det behövs stor vishet och bön för att gå in i detta arbete.

Mer om detta kan ni läsa i IBRAs Magasin som snart kommer ut. Hela detta magasinet handlar nämligen om Thailand.

Mot Sverige för större delen av familjen

Nu är det dags för oss att åka hemåt mot Sverige för några veckor över sommaren. Största delen av familjen åker hem till Sverige, Johan blir kvar ett par veckor till för att undervisa, predika, men också för att fixa visum och arbetstillstånd. Aron och Felix har sina slutprov i skolan denna vecka så nu har sommarlovet startat för dem. Axel har också blivit klar med skolan och vi ska hem och fira vår student i Huskvarna.

I veckan som var hade Axel en avskedsfest med sina vänner här. Även om han är redo att flytta hem till Sverige så är det inte så roligt att skiljas från sina vänner som varit så betydelsefulla under tiden han bott här. Det blev en trevlig fest och ett fint avslut när vänner och ledare för församlingen här fick be för honom och för den tid som väntar honom framöver. Axel beskriver sina år i Thailand som de bästa hittills så det är ju ett gott betyg som nog mest bygger på alla relationer han har skaffat sig och alla nya upplevelser.

För oss som familj startar ett nytt kapitel i höst när Axel kommer stanna i Sverige och vi andra åker tillbaka till Thailand. Det är förstås spännande att se sina barn växa upp och ta kliv in i vuxenvärlden men visst måste vi säga att han kommer kännas långt borta när vi åker tillbaka.

Till sist

Välsignelser till er alla och vi hoppas att vi träffar många av er i Sverige.

Vi kommer vara på Nyhem hela veckan och troligtvis mestadels i IBRAs moter, välkommen på kaffe och en pratstund:)

Instagram

Följ oss gärna på instagram för att få små korta uppdateringar om livet här.

[ericsons.in.asia](https://www.instagram.com/ericsons.in.asia)

Be med oss

Tacksägelseämne:

- Tackar Gud för nya människor som kommer till tro
- Tackar Gud fantastiska medarbetare som möter människor i utsatta och svåra situationer.
- Tackar Gud för alla som arbetar med uppföljning i våra arbeten

Böneämne:

- Be särskilt för Bangladesh och vårt arbete här
- Be för Axel och att han hittar ett jobb i Sverige